Jēzus Draudzes DZĪVE

Nr. 191 Augusts/Septembris, 2020

„Es Tev pateicos, ka esmu tik brīnišķi radīts, brīnišķi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina." (Ps 139:14)

Bībelē daudzviet atrodam pamudinājumu būt pateicīgiem. Vienu no šādiem pamudinājumiem un aicinājumiem ir rakstījis apustulis Pāvils: „Par visu esiet pateicīgi! Jo tāda ir Dieva griba Kristū Jēzū attiecībā uz jums." (1Tes 5:18) Vai izdodas būt pateicīgiem? Nu tā īsti un no sirds? Ne vien šad un tad būt pateicīgiem cilvēkiem, bet arī Dievam? Turklāt par visu. Lai atbildētu godīgi, būs kādu brīdi nopietni jāpadomā, vai ne?

Man šķiet, ka ir tā: jo tuvāk un dziļāk Dievu iepazīstam, jo lielāka aug mūsu pateicība. Psalma autors, vēršoties pie Dieva, tik iedvesmojoši saka: „Tev pateicos!" Kā noprotam, viņš Dievu ir iepazinis un viņa pateicība ir izaugusi liela. Pateicība nav balstīta kāda brīža emocijās, bet gan zināšanās par Dievu, kas iegūtas, pastāvīgi un ilgstoši Viņu iepazīstot. „Mana dvēsele to labi zina," saka pateicības lūgšanas autors. Lūk, drošas zināšanas par Dievu, par to, kāds Viņš ir, izaudzē lielu un noturīgu pateicību. Tā ir tuvība, kurā Dievs un cilvēks ir nešķirami vienoti. Tā ir zināšana, ka Dievs ir tuvu, vienmēr klātesošs. „Tu esi ap mani no visām pusēm, Tu turi Savu roku pār mani," rakstīts psalmā (Ps 139:5).

Baudot svētā Trīsvienīgā Dieva klātbūtni, šķiet, citādi nemaz nav iespējams kā būt pateicīgam. Lai kur mēs būtu, Dievs ir klātesošs. Visas mūsu domas Viņam ir zināmas. Mūsu sacītie vārdi – tieši tāpat. Nav vietas nedz pasaulē, nedz izplatījumā, kur no Viņa varētu paslēpties. Mēs arī nemaz negribam to darīt, bet, pat ja mēģinātu, nāktos pieredzēt, ka Dievs vienmēr ir priekšā un mūs sagaida. Ja kādā brīdī mums šķistu, ka esam nonākuši biedējošā tumsā, būtu jāatzīst, ka Dieva klātbūtnē arvien ir gaisma. Un, kad domājam par savas dzīves laiku pasaulē, izrādās – visas mūsu dienas Dievam ir zināmas un ikvienā no tām Viņš ir ar mums. Tieši tā, kā Jēzus sacīja saviem mācekļiem, viņus iedrošinot: „Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam." (Mt 28:20)

Jā, iepazīstot svēto Trīsvienīgo Dievu, mēs ieraugām, cik esam bagāti. Arī to, cik droši varam būt, jo Dievs ir ar mums, pie mums. Tad citādi vairs nevaram kā būt no sirds pateicīgi.

Mīļie draugi, ja pateikties šķiet grūti vai īsti negribas, noskaņojieties Dievu iepazīt! Iepazīstiet svēto Dievu caur Viņa sacītajiem vārdiem Bībelē un Viņa veiktajiem darbiem! Iepazīstot Dievu arvien tuvāk un dziļāk, jūs pieredzēsiet, ka pateicība pieaugs arī jūsu sirdī.

„Cik dārgas man ir Tavas domas, ak, Dievs, un cik liels ir to daudzums! Ja tās gribētu saskaitīt, tad to būtu vairāk nekā smiltis," raksta psalma autors (Ps 139:17–18). Iesaku jums atkal no jauna izlasīt visu 139. psalmu. Tas patiesi ir iedvesmojošs psalms, kas ieaicina līdzi pateicībā. Un, pat ja pirmajā brīdī mums kaut kas šķitīs svešāds un grūti saprotams, Dievs dāvās savas klātbūtnes gaismu. Mēs dosimies pilnības virzienā, jo ir tačū teikts: „Par visu esiet pateicīgi!"

Lai mūsos visos izaug noturīga pateicība Dievam!

No sirds visiem to vēlot,
mācītājs Erberts

SEPTEMBRIS

P	O	T	C	P	S	Sv
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

4. septembrī –
atsākas kora mēģinājumi.
Vairāk informācijas
pa tel. 22176088, Henrijs.

8. septembrī plkst. 18.30 –
atsākas Svētdienas skolas
nodarbības.

12. septembrī plkst. 17.00 –
sadraudzības un sadziedāšanās
pasākums.

15. septembrī plkst. 17.30 –
atsākas bērnu korīša mēģinājumi.

23. septembrī plkst. 18.30 –
sākas iesvētes mācība. Vadītājs –
draudzes mācītājs Intars Jonītis.

Jauns mācītājs

Ar lielu prieku paziņojam, ka mūsu draudzei pievienojas mācītājs INTARS JONĪTIS ar dzīvesbiedri ĒRIKU. Līdz šim Intars ir kalpojis Vecpiebalgas draudzē un Jaunpiebalgas Sv. Toma draudzē.

Intars tika aicināts uz sarunām jau iepriekšējās padomes laikā, un viņa kandidatūru izskatījām arī jaunajā sasaukumā. Pēc sarunām ar Rīgas prāvestu un arhibīskapu esam vienisprātis, ka Intars ir tas mācītājs, kuru vēlamies redzēt savā draudzē. Mēs, Jēzus draudzes padome, esam darījuši to labāko, lai Intars iegūtu vispusīgu priekšstatu par Jēzus draudzi – tās pagātni, vērtībām, pārdzīvojumiem un vēlamo skatu uz nākotni. Priecājamies, ka Intars ir atsaucies un ir gatavs pievienoties mūsu kalpošanas darbam.

Mācītājs Intars Jēzus draudzē sāks kalpot pakāpeniski – sākumā uz pusslodzi, jo ir jāpabeidz kalpošana līdzšinējās draudzēs. Uz pilnu slodzi jaunais mācītājs kalpos, sākot no nākamās vasaras. Aicinām aizlūgt par abiem mūsu draudzes mācītājiem, un, ja jums ir radušies kādi jautājumi, labprāt uz tiem atbildēsim.

Jēzus draudzes padome

Iesvētes mācības

nodarbību sākums –

trešdien, 2020. gada 23. septembrī.

Nodarbības notiks trešdienās no plkst. 18.30 līdz plkst. 20.00.

Vadīs draudzes mācītājs Intars Jonītis.

Pirms nodarbību apmeklēšanas vēlams pieteikties pie mācītāja (tālr. 29440025).

Kancelejas tālr. 67224123.

Aicinām uz jauno mācību gadu!

97 – tik bērnu apmeklēja Svētdienas skolas nodarbības pagājušajā mācību gadā. Gada tēma bija „Ticības varoņu galerija". Otrdienu vakaros mēs kopīgi devāmies ceļā pa šo galeriju, lai ik reizi apstātos un pakavētos pie kāda no 28 ticības varoņiem, kurus aplūkojām. Tomēr šī galerija ir daudz plašāka – viena mācību gada laikā to nav iespējams apskatīt.

Domāju – varam droši teikt, ka šis bija neatkārtojams mācību gads, jo tā nobeigumu sagaidījām kā vēl nekad agrāk. Vīrusa draudu dēļ bija jāpārtrauc mācības klātienē ne vien parastajās skolās, bērnudārzos un pulciņos, bet arī Svētdienas skolā. Kopš marta beigām nodarbības tika veidotas attālināti. Arī izlaidumu svinējām attālinātā formātā, tāpēc visi bērni, kas pagājušogad apmeklēja nodarbības, izlaiduma apliecību varēs saņemt pie sava skolotāja 8. septembrī, kad sanāksim kopā uz pirmo tikšanos jaunajā mācību gadā.

Šī laika notikumi mums visiem lika piedzīvot ko jaunu. Bijām spiesti mainīt savu dzīves ritmu un ieradumus, daudz kas bija jāiemācās. Ko Dievs ar to mums vēlējās pateikt? Šķiet, vienu atbildi nevarēsim rast. Domāju – katram Viņš norādīja uz ko citu. Kādam varbūt bija vērtīgi apstāties no pārāk saspringtā darba skrējiena. Citam, tieši otrādi, tas bija pamudinājums: sāc taču beidzot kaut ko darīt! Kādam tas lika vairāk laika pavadīt ar ģimeni, citam – vairāk nodoties kalpošanai. Iespējams, ka mūsu draudzei tas bija pamudinājums vairāk censties aizsniegt tos, kuri nenāk uz baznīcu. Ar attālinātajām nodarbībām vēsti par Pestītāju tiešām varēja aiznest daudz vairāk cilvēkiem nekā tiem, kas šeit jebkad nākuši uz Svētdienas skolu. Lai vai kā, bet vienu lietu ar šo laiku notikumiem Viņš atgādina mums visiem: Jēzus nāks drīz! **„Tā arīdzan jūs – kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka Viņš ir tuvu durvju priekšā." (Mt 24:33)**

Reiz lasīju kādu žurnālu. Man parasti patīk tos pirms lasīšanas izšķirstīt un ātri aplūkot visu, par ko izdevumā rakstīts. Kā jau parasti – lapas ar reklāmas attēliem, garāki un īsāki raksti. Bet manu uzmanību uzreiz piesaistīja balta, tukša lapa. Tajā bija tikai viens teikums: **„Šai lapai mēs neko īpašu neieplānojām, jo domājām, ka, pirms šis žurnāla numurs tiks izdots, Jēzus būs atnācis jau otro reizi!"** Tik vienkārši! Tik patiesi! Mani šis teikums uzrunāja. Jēzus otrā atnākšana nav kaut kas nereāls, kaut kas tāds, kas notiks, bet ne jau manas dzīves laikā. Tā ir realitāte! Tas var notikt pēc gada vai jau rīt. Bet varbūt mums ar Viņu būs jāsastopas jau šovakar. Vai esmu tam gatavs? Vai tā ir realitāte arī tev?

Kad dzīvoju Šveicē, manas skolas kāpņutelpā atradās sens pulkstenis – visnotaļ parasts pulkstenis ar ciparnīcu un visu citu, kas pulkstenim pienākas, un tomēr tas bija neparasts. Iespējams, ka šis laika rādītājs bija uzrunājis vairāk cilvēku nekā mēs ar tevi kopā, jo uz tā ciparnīcas bija uzraksts: **„Viena no šīm stundām ir tava pēdējā."** Iespējams, ka Jēzus mūsu dzīves laikā neatnāks, bet šī realitāte nevienam no mums garām neiet. Katru reizi, kad ielūkojamies pulkstenī, lai atceramies: viena no šīm stundām būs tā, kurā es vaigu vaigā satikšos ar savu Pestītāju.

Vai šādas domas tevi satrauc? Vai vēlies, lai šī stunda nepienāk? Es nezinu, kā tas būs. Neviens mums to nevar pateikt, jo tas ir brīdis, kas paredzēts tikai mums un Jēzum. Vienu gan mēs varam zināt droši, ja sekojam Jēzum un savu cerību liekam tikai uz Viņu kā Pestītāju. Tad Viņš saka arī mums: **„Manas avis dzird Manu balsi, Es tās pazīstu, un viņas Man seko. Un Es tām dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas." (Jņ 10:28)** Vai saproti? Neviens tevi nevar izraut no Jēzus stiprajām rokām! Ja vien esi kopā ar Viņu, nav drošākas vietas, kur būt.

Tagad mēs dzīvojam žēlastības laikā, kas mums vēl ir dots. Laikā, kad esam aicināti vēsti par glābšanu nest ikvienam, ko sastopam savā dzīves ceļā. Laikā, kad varam pulcēties kopā vienā draudzē un kopīgi strādāt tik dažādās kalpošanas sfērās, bet ar vienu uzdevumu – pastāstīt citiem par Jēzu. Tā nav tikai mācītāja atbildība. Tas nav tikai atsevišķu kalpotāju pienākums. Dievs aicina arī tevi. Nāc strādā Dieva valstības darbā! Svētdienas skola būs priecīga par katru kalpot gribētāju, kurš atsauksies. Tas nenozīmē, ka meklējam tikai skolotājus un palīgus grupiņās. Ir vēl daudz citu pienākumu, kas jāveic, lai mēs labi varētu paveikt mums uzticēto kalpošanu.

Sapulcēsimies 8. septembrī pulksten 18.30 uz šī mācību gada pirmo nodarbību! Gada tēma – **„Savējais"**. Mēs runāsim par ģimeni – gan par to, kurā dzīvojam un augam ikdienā un par mūsu katra lomu un atbildību tajā, gan arī par mūsu otro, lielo, ģimeni – draudzi. Arī te mums taču ir savi pienākumi un atbildība. Tad nu aplūkosim to visi kopā – bērni un jaunieši piecās vecuma grupās un arī pieaugušie, kas šajā laikā varēs apmeklēt divas Bībeles studiju grupas. Būs iespēja dziedāt bērnu korītī, kā arī katru otro nedēļu apmeklēt ukuleles mācību grupu. Mēs gaidīsim un priecāsimies par ikvienu, ko otrdienu vakaros sastapsim mūsu draudzes Svētdienas skolā.

Uz tikšanos!
Rolands Kalniņš

Iepazīstiet Dievu, nevis centieties būt labi kristieši!

Septembra ziedu smarža atgādina, ka vasaras brīvlaiks ir beidzies un bērniem atkal jādodas uz skolu. Vai tikai bērniem? Nē, arī skolotājiem. Kas bērnus un vecākus šogad gaida Jēzus draudzes Svētdienas skolā, to vaicājām tās jaunajiem vadītājiem MĀRTIŅAM un ALISEI JIRGENSONIEM.

Edgars Gertners

Kādas zināšanas ir nepieciešamas 21. gadsimta cilvēkam?

Mārtiņš: Patiesas – lai cilvēks spētu saglabāt savu identitāti. Patiesums ir gudrība, uz kuru mūs aicina Dievs.

Alise: Pasaule mainās ļoti strauji, un katru dienu uzzinām milzīgi daudz informācijas, tāpēc ir jāprot to visu izfiltrēt. No kristīgā viedokļa raugoties, lai cilvēks pasaulē nepazustu, kritiski svarīgs ir Dieva vārds.

Mārtiņš: Tas ļauj palikt pie patiesības arī tādos brīžos, kad par kaut ko neesi līdz galam pārliecināts. Pārbaudi to ar Dieva vārdu!

Kur mūsdienās meklēt skolotāju?

Mārtiņš: Es tādus cilvēkus vienmēr esmu sastapis vidē, kur runā patiesību. Skolotājs ir cilvēks, kas necenšas izlikties par ko vairāk, nekā ir. Reiz ar kādu vīrieti skrējām no Engures līdz Jūrmalai. Viņš man bija pilnīgi svešs, bet skrējiena laikā pārrunājām dziļas tēmas. Izrādījās, ka arī viņš ir kristietis.

Alise: Ir grūti atrast labu dzīves skolotāju. Manuprāt, ir svarīgi caur Dieva filtru saņemt kaut ko no katra satiktā cilvēka.

Vai varat nosaukt kādu savas dzīves skolotāju?

Mārtiņš: Jā, tētis man iemācīja attieksmi pret darbu, mamma parādīja, kādām jābūt vīra un sievas attiecībām, māsas iemācīja, ko nedarīt, ja vēlies dabūt sievu, treneris iemācīja attieksmi pret sportu – daudzi cilvēki ir atstājuši iespaidu uz manu dzīvi. Taču ir bijušas arī spontānas, vienreizējas tikšanās citā pasaules malā, kur esmu saņēmis lielu gudrību. Nevar paredzēt, kurā mirklī un no kura cilvēka atnāks gudrība, kas jādzird. Ja domā, ka pareizās atbildes pateiks tikai mācītājs, manuprāt, tu ierobežo Dievu.

Alise: Mans skolotājs ilgu laiku bija tētis. Viņš parādīja, kādam jābūt cilvēkam, kā jāattiecas pret citiem, parādīja arī kristīgās vērtības. Es mācījos, skatoties no malas.

Mārtiņš: Arī Alise ir laba skolotāja. Mūsu katra dzīvesbiedrs ļoti daudz ko iemāca.

Bībelē Jēzus sevi sauc par draugu, skolotāju, lielo brāli. Kuru no dažādajām Jēzus šķautnēm savā dzīvē esat piedzīvojuši vispersonīgāk?

Alise: Pirmkārt, to, ka Viņš ir Kungs. Viņš ir tas, kurš visu atrisina. Jēzus ir arī draugs, bet tas šķiet pats par sevi saprotams.

Mārtiņš: Jēzus norādīja uz to, kas tuvina Dievam un kas ved pazušanā. Jēzus man ir garīgais skolotājs, kurš vienlaikus ir valdnieks. Ļoti lūdzu, lai manas attiecības ar Dievu nebūtu tādas, ka brīdī, kad mani aicinātu visu pārdot, lai sekotu

> „Nevar paredzēt, kurā mirklī un no kura cilvēka atnāks gudrība, kas jādzird. Ja domā, ka pareizās atbildes pateiks tikai mācītājs, manuprāt, tu ierobežo Dievu."

Dievam, mana sirds noskumtu, jo no daudz kā būtu jāatsakās.

Vai jums no kaut kā ir bijis jāatsakās, lai sekotu Dievam?

Mārtiņš: Jā, piemēram, saistībā ar Svētdienas skolas kalpošanu. Vienu gadu es to izlaidu, jo pasniedzu privātstundas. Es nopelnīju diezgan labu naudiņu, tomēr nejutos labi, tāpēc no tā atteicos. Kalpojot Svētdienas skolā, man ir prieks, ka beidzot varu runāt par to, kas ir svarīgs. Ikdienā es vairāk runāju par fiziku un matemātiku, bet tās ir pupu mizas salīdzinājumā ar to, ka varu iedrošināt jaunos puišus vai brāļus, ka viņi nav vieni šajā pasaulē.

Vai būt par skolotāju ir tavs dzīves aicinājums?

Mārtiņš: Ņemot vērā to, cik viegli man padodas sagatavošanās stundām, es teiktu, ka jā. Ar bērniem strādāt ir interesanti.

Vai tava profesionālā pieredze un prasmes palīdz arī Baznīcas kalpošanā?

Mārtiņš: Jā, jo pusaudžu domu gājiens man ir pazīstams. Es varu paredzēt, kas pēc kā sekos, un diezgan labi zinu pusaudžu problēmas.

Alise: Tu redzi viņu ikdienu.

Mārtiņš: Bērni manā klātbūtnē pārāk daudz runā un atklāj arī savas melnās puses. Pārsvarā pusaudžiem ir trīs četri problēmu modeļi, un man tikai tie jāatpazīst, lai saprastu, kā rīkoties.

Kas ir kopīgs Svētdienas skolas skolotājam un fizikas vai cita priekšmeta skolotājam?

Alise: Ar mazajiem ir vienkārši – audzinātāji vairāk pieskata un iemāca viņiem fiziskās prasmes, bet Svētdienas skolā māca garīgo pusi, piemēram, stāstus no Bībeles. Daudzi mazie uzskata, ka tās ir pasakas, bet šī informācija tik un tā kaut kur nogulsnējas. Šajā sezonā daudz runāsim par ģimeni – par to, kādu to paredzējis Dievs.

Vai garīgumu var iemācīt? Ticību taču dāvina Dievs!

Alise: Nevar iemācīt, bet tas neliedz mums sludināt.

Mārtiņš: Skolā dažādu iemeslu dēļ man ir jārunā tā, lai pēc iespējas nevienu neaizskartu, lai bērnam nesāktos lēkme vai viņš nesāktu raudāt. Savukārt ar Svētdienas skolas puišiem ir daudz vienkāršāk, jo varu runāt pēc būtības. Ja mēs Baznīcā nepateiksim, ka par cūcīgu rīcību dzīvē dabūsi pa muti, kur tad vēl par to runās? Baznīcai ir jārunā tieši un konkrēti par to, kādas ir labas un sliktas rīcības sekas. Pamēģini skolā devītās klases skolēnam pateikt, ka viņam ir jāmīl brālis!

Ģeogrāfijā var runāt par vairākiem kontinentiem. Kristietībā viss stāsts ir ap un par Jēzu. Cik viegli ir runāt par šo mūžīgo tēmu?

Mārtiņš: Vai saule no rīta uzlec tāpat vien? Kamēr tavās plaušās ir elpa, tikmēr jācenšas par to runāt. Tas ir vienīgais, pēc kā cilvēks tiecas – pēc sava dieva. Jautājums: kas mums katram ir dievs?

Alise: Jēzus ir nomiris par visiem mūsu grēkiem. Ar prātu tas nav aptverams, un to nevar iemācīties. Cilvēkam ir jāzina, kas ir grēks un kā iepazīties ar Jēzu. Grūti iedomāties cilvēku, kurš teiktu, ka vairs neies uz baznīcu, jo par Dievu zina visu. Tas ir līdzīgi kā ar laulāto draugu: viņu nebeidz iepazīt pirmajā dienā, un būtu absurdi kādā brīdī iedomāties, ka zini par viņu visu, ka vairs nav, par ko runāt, un vairs nevar būt kopīgu piedzīvojumu.

Mārtiņš: Tu vari zināt, bet vai tu saproti? Dievs neatklājas pirmajā dzīves dienā, jo mēs tam vēl neesam gatavi.

Alise: Galvenais ir iepazīt Jēzu, un to var darīt katru dienu.

Mārtiņ, vai savā profesionālajā darbībā esi ņēmis piemēru no Jēzus, piemēram, mācot fiziku līdzībās?

Mārtiņš: Kad skolēni man kaut ko prasa, es bieži atbildu ar pretjautājumu, jo arī Jēzus uzsvēra, ka cilvēkam pašam jāsaprot, kāpēc jāseko Dievam. Šo paņēmienu izmantoju viens pret vienu. Kad skolēns man saka: „Man fizika nav vajadzīga," – es atbildu ar jautājumu: „Vai domā, ka man vajag, lai tu zinātu fiziku?" Dažs labs paliek ar atplestu muti. Man ir svarīgi, lai katrs bērns pats saprastu, kāpēc viņam ir jāmācās un kaut kas jāapgūst.

Kā jūs abi kļuvāt par Svētdienas skolas vadītājiem?

Alise: Rolands mūs uzrunāja. Nedēļu padomājām un piekritām.

Mārtiņš: Parasti, kad man piedāvā kalpot, es pie sevis domāju, vai būšu gana labs un tam gatavs. Bet ko nozīmē būt gatavam? Ja izdarīsim visu, kas mūsu spēkos, tad pēc tam varēsim izvērtēt – bijām gatavi vai nebijām. Tagad mēs burtiski speram soli ticībā. Ja mums šo kalpošanu piedāvā, tātad Rolands ir pamanījis ko tādu, ko mēs paši varbūt vēl neredzam.

Kā šajā kalpošanā jums var palīdzēt draudze?

> „Stāstīsim, ka ir ne tikai radinieku ģimene, bet arī Dieva ģimene – draudze. Gribam parādīt, ka vari būt savējais starp kristiešiem neatkarīgi no konfesijas."

Alise: Lai katrs skolotājs un katrs, kurš uzņēmies kalpošanu, izdara savus pienākumus līdz galam!

Mārtiņš: Otrs, ko minēja Rolands: lai nenobīstas un turpina kalpot, pat ja sāksies attālinātās mācības.

Kāda būs šīs sezonas virstēma?

Alise: Tēma ir „Savējais", un tā vēstīs par ģimeni, ko radījis Dievs. Stāstīsim, ka ir ne tikai radinieku ģimene, bet arī Dieva ģimene – draudze. Gribam parādīt, ka vari būt savējais starp kristiešiem neatkarīgi no konfesijas.

Ja gadījumā mācības notiks attālināti, kādu padomu varat dot vecākiem?

Mārtiņš: Ja bērnam ir 11 gadu un vairāk, tur viss ir izdarīts un vecāki neko īsti vairs nevar ietekmēt. Tomēr vecāki var mēģināt likt bērnam saprast, ka mācības ir bērna atbildība – skola ir bērna darbs. Nesekmīgajiem ļoti nepatīk, kad saku: „Kāds darbs, tāda alga," – jo tad viņi saprot, kāds ir bijis viņu darbs. Vecāki var padomāt par atalgojuma sistēmu – ne obligāti finansiālu. Salamana Pamācībās izlasīju, ka izglītība ir alga, ko saņemsi ilgtermiņā.

Ko novēlat šīs sarunas lasītājiem?

Mārtiņš: Neesiet kā pasaule!

Alise: Iepazīstiet Dievu arvien vairāk, nevis centieties būt labi kristieši!

DRAUDZES NOZARES: svētdienas skola

„Es dēstīju, Apolls aplaistīja, bet Dievs deva spēku augšanai.” (1Kor 3:6)

Kad 1985. gadā Jēzus draudzē Svētdienas skola iznāca no pagrīdes, tur mācījās mani bērni. Mani uzaicināja kalpot, veicot praktiskus darbiņus, vēlāk uzaicināja arī vadīt nodarbības. Sākumā es izmantoju Ivetas Godiņas iedotos materiālus. Ilgu laiku man bija ļoti grūti, jo nevarēju kaut ko tik labu atkārtot. Lūdzu par to Dievu, bet tik un tā neizdevās. Tad kādā brīdī saņēmu no Dieva skaidrību, ka Viņš ir tas, kas runā. Es varu izdarīt to, ko spēju un protu, bet runā Viņš.

Tas bija nozīmīgs pagrieziens manā kalpošanā. Gribu iedrošināt ikvienu draudzes locekli kalpot ar patiesu sirdi tā, kā viņš prot. Nevajag nevienu kopēt – Dievam nav vajadzīgas kopijas. Viņš katru ir radījis neatkārtojamu. Dievs zinās, kā to izmantot un kuru cilvēku nolikt blakus. Mans labākais laiks Svētdienas skolā bija tie gadu desmiti, kad ar vīru Jāni Bambānu kalpojām abi.

Mēs arī nevaram zināt, kas ir tas, ko Dievs izmanto. Skolotājs kaut ko pastāsta, un viņam šķiet, ka bērns ir sadzirdējis tieši tā un tieši to, bet bērns ir dzirdējis citādi un nopietnāk izjūt kādu varbūt pat nebūtisku iestarpinājumu. Es Svētdienas skolā kalpoju vairāk nekā 30 gadus, un bijušie audzēkņi ir jau pieauguši. Tikai pēc gadiem viņi pienāk un pasaka paldies par dzirdēto, bet es pat nevarēju iedomāties, kas viņiem ir izrādījies derīgs.

Svarīgi ir ne tikai nolasīt labas lekcijas, bet arī veidot dialogu, iedrošināt izteikties un nekritizēt, bet paraudzīties uz jautājumu no cita skatpunkta. Ja katram šķiet, ka tas, kā viņš redz un saprot, ir vienīgais veids, tad dialoga nav, bet mūsu Dievs ir attiecību Dievs. Evaņģēlijos redzam, ka Jēzus nelasa pareizās lekcijas – Viņš runā par dzīvi, jautā, klausās un tad izdara vai pastāsta kaut ko pavisam vienkāršu, bet vienmēr ar godaprātu un mīlestību. Mācekļi seko Jēzum, jūtas svarīgi un Viņam piederīgi tādā mērā, ka pat aprāj aklo Bartimeju un mātes ar bērniem. Cik viņi ir „pareizi”! Bet Jēzus apstājas un velta savu laiku tieši nepareizajiem. Tas ir grūtāk nekā lasīt gudras lekcijas. Kristus Baznīca veidojas nevis no pareizajiem cilvēkiem, bet no mīlestības pilnām attiecībām.

Inese Bambāne

Mana pirmā saskare ar Svētdienas skolu bija 10 gadu vecumā, kad mamma mani un brāļus atveda ar norunu, ka tad, ja divas reizes nodarbības mums nepatiks, varēsim nenākt. Doma, ka jāiet vēl vienā skolā, mūs nepavisam neiepriecināja. Vēl tagad atceros pirmo nodarbību pie skolotājas Ivetas. Nodarbībā bija ļoti personīga un mīļa atmosfēra, valdīja miers. Vēl spilgti atceros, ka bija konfektes. Tas viss bija tik lielā pretstatā ar skolu, ka ir palicis atmiņā, kaut arī, būdama kautrīga, šajā nodarbībā biju ārkārtīgi satraukta. Man ir ļoti jaukas atmiņas par Svētdienas skolā pavadīto laiku, tāpēc saku lielu paldies saviem skolotājiem – Ivetai, Raimondam un Rutei. Un, protams, mammai, kura mani atveda.

Mana kalpošana Svētdienas skolā sākās pirms 20 gadiem, atsaucoties uz aicinājumu sagatavot divas nodarbības Jaunpiebalgas nometnē. Biju vēl ļoti jauna un šīs nodarbības vadīju kopā ar draudzeni. Rudenī, kad atsākās Svētdienas skola, mani uzaicināja palīdzēt vadīt nodarbības 5–7 gadus veciem bērniem. Tolaik šajā grupiņā bija ap 70 bērnu, tāpēc dalījām to divās daļās un kopā ar draudzeni palīdzējām veikt praktiskos darbiņus. Šajā vecuma grupiņā kalpoju joprojām.

Tolaik biju iesaistījusies vairākās kalpošanas jomās, jo, kā jau jauniešiem, pienākumu bija mazāk un laika – vairāk. Svarīga šķita katra kalpošanas joma – koris, jaunieši, blokflautas spēlēšana, Svētdienas skola, LEAF. Pašlaik es kalpoju tikai Svētdienas skolā, un te es ļoti daudz gūstu arī pati sev. Gatavojot nodarbības, man ir rūpīgi jālasa Bībele, jāmeklē informācija, jāpārdomā tēma. Dažkārt man rodas jautājumi, kas prasa rast atbildes, un es gūstu atziņas, kas ir nepieciešamas tieši man. Tāpēc es aicinu pievienoties šai kalpošanai: lai arī tā prasa laiku un spēku, pacietību un mieru, ieguvums ir daudz lielāks.

Mūsdienās daudz tiek runāts par to, ka cilvēkam vispirms jāpadomā par sevi un jāatrod laiks sev, bet laika vienmēr ir par maz, tāpēc būtisks ir jautājums – ar ko mēs šo dārgo sev atvēlēto laiku piepildām? Vai tam ir kāda vērtība? Vai mēs to izmantojam tā, lai izpildītu savu uzdevumu šeit un tagad? „Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam” (1Pēt 4:10).

Maija Kalniņa

Svētdienas skolā esmu gājusi pati, tad biju skolotāja, pēc tam vadītāja, un nu to apmeklē mani bērni. Tā ir daļa no mūsu dzīves, vērtīgs mantojums no manā bērnībā piedzīvotā, ko varu nodot tālāk saviem bērniem. Un tas ir labākais, ko varu dot, – iespēja iepazīties ar Kristu!

Ir tik skaisti, ka augļus varu redzēt jau tagad, kad ar mazajiem pārrunājam, kā Dievs ir dziedinājis un pasargājis, kā ir tad, kad Viņš atbild uz lūgšanu. Tas ir svarīgi, ka bērni redz Dieva gādību par mums un paši to izdzīvo. Mēs mēdzam uz to arī norādīt, lai bērni savā galvā savilktu šo saikni, ka Dievs ir bijis klāt un palīdzējis vai ir atbildējis uz lūgšanu.

Labākais, ko es pati esmu ieguvusi no Svētdienas skolas, ir mans vīrs. Mēs ar Daniēlu satikāmies tieši Svētdienas skolā, un man liekas – ir labi un svarīgi, ka dzīves labākā drauga pamatvērtības balstās Kristū. Kristīgas pamatvērtības un kristīgi draugi ir liels ieguvums jebkura bērna dzīvē.

Dievs pieskaras katra bērna sirdij un uzrunā katru personiski. Iespējams, bērnībā tas var iesakņoties daudz dziļāk nekā vēlāk. Tas ir līdzīgi kā mazs stādiņš: jo ātrāk to iestāda, jo dziļāk tas iesakņojas. Tāpēc ir svarīgi bērnu jau no mazotnes vest uz Svētdienas skolu, lai šī svarīgā sēkliņa tiktu iesēta pēc iespējas agrāk.

Evija Godiņa

Svētdienas skolu sāku apmeklēt, kad man bija astoņi gadi. Svētdienas skola ir vieta, kur var atklāt sevi no jauna, garīgi pilnveidoties un uzturēt kontaktu ar Debesīm, mācoties, kas ir labs un kas slikts. Man ļoti patika slavēt Dievu ne tikai korītī, bet arī Svētdienas skolas nodarbību sākumā pirms dalīšanās grupiņās. Svētdienas skolā man patika radošās nodarbības un spēles, patika runāt par Dievu, un pēc nodarbībām es vienmēr tās pārdomāju. Bija tādas dienas, kad man bija slikts garastāvoklis, bet Svētdienas skolā tas uzlabojās. Svētdienas skola bija manas otrās mājas, skola, kurā nevis pilnveido zināšanas vēsturē vai matemātikā, bet atver sirdi ticībai.

Kopš laika trūkuma dēļ es uz Svētdienas skolu vairs neeju, esmu ļoti attālinājusies no Dieva. Man pašai ir vēlme atjaunot šo saikni, doties uz baznīcu un lūgt, bet problēma ir mana aizņemtība: es strādāju par auklīti, spēlēju orķestrī un no septembra mācīšos vidusskolas pēdējā klasē. Tomēr vakaros es aizvien pateicos Dievam par burvīgo dienu, kā arī pirms svarīgiem notikumiem lūdzu Viņa spēku un svētību, lai Viņš visur stāv klāt.

Hanna Tīna Fišmane

Esmu gājusi Svētdienas skolā, kopš sevi atceros. Esmu piedalījusies arī nometnēs – sākumā kā bērns, vēlāk kā interešu grupiņas vadītāja. Svētdienas skolā es darbojos kā skolotāja un vienu gadu biju Svētdienas skolas vadītāja. No pieredzes varu teikt, ka viss tur notiekošais ļoti bagātina. Gatavojot nodarbības, daudzas tēmas ir jāpārdomā un jāizdzīvo, un tas ir par svētību pašai.

Laist bērnus uz Svētdienas skolu liekas pašsaprotams turpinājums, lai gan no praktiskā viedokļa tas ir daudz sarežģītāk nekā tad, kad gāju pati. Skolas slodze ir tāda, ka pēc nodarbības bērniem vairs nav spēka izmācīties, un mājasdarbi ir jāizpilda līdz Svētdienas skolai. Pa šiem gadiem esmu novērojusi, ka visas skolas aktivitātes – pulciņi, sapulces, koncerti – iekrīt tieši otrdienās un kontroldarbi – trešdienās.

Ļoti jaukas ir videonodarbības, ko bērni var noskatīties *Youtube*. Paldies visiem, kuri darbojas un vada nodarbības!

Kristīne Martukāne

Kāpēc tu ej uz Svētdienas skolu?

Katrīna, Krišjānis: Tāpēc, ka vecmāmiņa ved.
Kristiāna: Man gribas satikties ar draudzenēm.

Kas tev tur patīk?

Katrīna: Patīk taisīt darbiņus un zīmēt. Patīk gada nobeiguma pasākumi Rāmavas muižā. Patika, ka pagājušā gada vasaras nometnē satiku draugus no savas grupiņas.
Krišjānis: Patīk taisīt darbiņus. Patīk tās nodarbības, kur ir stacijas pa visu baznīcu. Patīk jaunās nodarbību filmiņas.
Kristiāna: Man ļoti patīk nodarbības grupiņās, īpaši tagad, kad ir tikai meiteņu grupiņa, jo ir vieglāk runāt un puiši visu laiku neķiķina. Patīk lasīt Bībeli, klausīties, ko stāsta skolotājas un pārējās meitenes, un taisīt grāmatiņas par visu, ko runājam. Spēles es parasti nespēlēju. Man nepatīk arī sākums ar dziesmām un runām.

Vai skolā zina, ka tu ej uz Svētdienas skolu?

Krišjānis: Jā, daži zina.
Katrīna: Jā, visa klase zina. Neko nesaka.
Kristiāna: Klasesbiedri par to nezina, runājam par citām tēmām. Es eju uz radio svētdienas skolu kopā ar skolotāju Ivetu. Tur man ļoti patīk un es iegūstu runāšanas pieredzi. Viena meitene no klases zina par Svētdienas skolu un radio, bet nevar pievienoties, jo mamma neļauj.

Katrīna, Krišjānis un Kristiāna Martukāni

12. septembrī *plkst. 17.00*
Jēzus ev. lut. baznīcā

NĀKSIM VISI KOPĀ

DZIEDĀT PIELŪGT SLAVĒT TO KUNGU

Mīļi gaidīsim visus, kam patīk dziedāt, sadraudzības-sadziedāšanās pasākumā.

Dziesmu draugi

INFO: 28278780

2020. GADA JŪNIJA UN JŪLIJA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, EUR:	
Mērķziedojumi *(reliģiskajai darbībai, Diakonijai, remontam u. c.)*	11330
Latvijas fizisko personu ziedojumi	4595
Kolektes	3315
Latvijas un ārvalstu juridisko personu ziedojumi	1415
Ieņēmumi no zemes nomas	1230
Ziedojumi par kristībām, laulībām	280
Ieņēmumi no grāmatu galda	115
KOPĀ	**22280**

Izdevumi, EUR:	
Algas *(7 darbinieki)*	7730
Nodokļi	4960
Maksājums LELB	1200
Ziedojums bērnu centram „Roku rokā”	400
Grāmatvedības pakalpojumi *(2020. g. maijs, jūnijs)*	395
Citi izdevumi	280
Elektrība	180
Saimniecības un kancelejas preces, datora un kopētāja apkope	150
„Rīgas ūdens”	145
Nozaru darbs *(Svētdienas skola, jauniešu darbs, LEAF)*	130
Degviela, transporta izdevumi	100
Atkritumu izvešana	70
Grāmatu iegāde	65
Ziedi, telpu dekorēšana	55
Sakaru pakalpojumi	55
„Venden” ūdens	45
Reprezentācijas izdevumi	35
Bankas komisijas maksa	30
Apsardzes firmas pakalpojumi	20
Pasta izdevumi, drukas darbi	5
Izdevumi par reliģiskajām darbībām	5
KOPĀ	**16055**

KRISTĪTI

Sabīne Krēsliņa
Emma Vērdiņa
Leonora Ziemane
Alise Elza Čerpinska
Aleksis Adrians Lude
Oksana Ameļkova
Rēzija Upeniece
Lars Krastiņš

IESVĒTĪTI

Sabīne Krēsliņa

LAULĀTI

Nils Lukstiņš un Sintija Buša

SVEICAM AUGUSTĀ

Lūcija Meldere
Zelma Mežviete
Edīte Balcere
Zaiga Gundare
Velta Varkale
Rudīte Seska
Jadviga Balandiņa
Gunta Zemitāne
Lidija Strokoļeva

SVEICAM SEPTEMBRĪ

Gaida Kalvišķe
Maiga Lietiņa
Ludmila Lukševica
Ausma Kalniņa
Brigita Kvietiņa
Māra Aveniņa
Laimdota Muceniece
Līvija Putāne
Helēna Dekante
Laima Roze
Māra Zviedre
Agris Žīgurs
Gundega Strode

MŪŽĪBĀ

Dina Atte
Aivars Krieviņš
Ruta Bambane

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja Erberta Bikšes pieņemšanas laiks
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 13.00

Mācītāja Intara Jonīša pieņemšanas laiks
trešdienās no plkst. 16.00 līdz 18.00
Mācītājus var satikt arī pirms un pēc dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Svētdienas skola bērniem un nodarbības pieaugušajiem
otrdienās plkst. 18.30

Bērnu korītis
otrdienās plkst. 17.30

Jauniešu vakari
piektdienās plkst. 19.00
Jauniešu aktivitātēm sekojiet līdzi: *fb.me/jdj.lv*

Kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 18.30
piektdienās plkst. 19.00

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma

Māmiņu grupas nodarbības – katra mēneša trešajā sestdienā plkst. 15.00
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
http://maminugrupa.wix.com/maminugrupa

Aicinām būt uzmanīgiem un pieskatīt savas mantas dievkalpojumu un draudzes pasākumu laikā.

Draudzes namā, Dzirnavu ielā 118

Ārstu konsultācijas (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās no plkst. 10.00 līdz 16.00

Drēbju istaba
otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus

Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084)
Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ” (tālr. 67222698)

Rīgas Jēzus ev. lut. draudze
Reģ. Nr. 90000084191
Baznīcas adrese: Elijas iela 18, Rīga, LV-1050
Tālr. 67224123, e-pasts: *info@jezusdraudze.lv*

Konts ziedojumiem: LV94RIKO0002013007985, Luminor Bank, RIKOLV2X

© „Jēzus Draudzes Dzīve” ir LELB Rīgas Jēzus ev. lut. draudzes izdevums. Iespiests SIA „Dardedze holografija”. Tirāža 500 eks.
Redaktore: Kristīne Plostniece **Korektore:** Inguna Puķīte **Maketētāja:** Gundega Krūtmane
Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Rolands Kalniņš, Edgars Gertners, Laima Roze